

VLADO GOTOVAC

Vlado Gotovac (Imotski, 1930. – Rim, 2000.) nezaobilazna je osoba u hrvatskoj književnosti i hrvatskoj povijesti dvadesetog stoljeća. Jedan od utemeljitelja Hrvatske socijalno-liberalne stranke 1989. i predsjednik stranke 1996. – 1997., utemeljitelj Liberalne stranke 1997., saborski zastupnik 1992. – 2000. Predsjednik Matice hrvatske 1990. – 1996.

U književnosti se javio 1952. pjesmama u časopisu *Tribina*. Uređivao je časopise *Međutim* (1953.) i *Razlog* (1969.). Uz petnaest pjesničkih zbirki, objavljivao je eseje, napose filozofske i likovne problematike, priče, radijske drame i angažirane publicističke tekstove. Osobno iskustvo razmotrio je u knjizi *Moj slučaj* (1989.).

Cijeli svoj život je ugradio u obranu slobode pojedinca i vlastite domovine, koju je doživljavao „najljepšim vijencem od šarenog cvijeća”, opirući se cijelim svojim djelom i sudbinom totalitarističkim manipulacijama bilo kojih boja. I danas, u trenutku najdublje moralne i gospodarske krize u Hrvatskoj, njegova čudesna pjesnička i neponovljiva govornička pojava koju je sam samoironično definirao kao „mjesečevu ludu” i „idiota vječnosti”, može nepokolebljivim idealizmom, ustrajnim radom i pozivom na dostojanstvo, pružiti nadu i biti putokaz dezorijentiranim i obespravljenim ljudima koji nose križ svakodnevne sudbine, trpeći poniženja svih vrsta.

Više puta gostovao je u Križevcima – 1992. povodom 150. obljetnice Matice hrvatske, 1994. na predstavljanju *Vijenca*, lista za književnost, umjetnost i znanost Matice hrvatske, te 1995. na tribini pod nazivom „Križevci – sudbina grada i sudbina knjige”.

PREDSTAVA „MOJA SLUČAJ”

Monodrama o životu i djelu Vlade Gotovca

Dramatizirao, režirao i glumi: Boris Svrtan

Predstava „Moj slučaj” obuhvaća zgrade odrastanja Vlade Gotovca, pune sjetnog humora, njegovu cjeloživotnu borbu za raznolikost nasuprot ograničavanju i ujednačavanju u svim sferama života, monstruozno nepravedni montirani proces, apsurdan pakao jugoslavenskih kazamata i, konačno, beskompromisnu analizu naše suvremenosti, koja duhovitim i iskrenim pogledom skromnog promatrača Vlade Gotovca, dobiva sasvim novu dimenziju. U trenutku kad drastično i zabrinjavajuće nedostaje duha u našoj javnosti i politici koja je beznadno ukopana u lijeve i desne rovove, ovo živo sjećanje na Vladu Gotovca može biti poziv na elementarnu moralnost, na ljudsku odgovornost, na uljudenost, zagubljenu plemenitost i hrabrost koja se potvrđuje u svakodnevnoj ljubavi prema bližnjima i daljnjima, prema potrebitima i onim posve nepotrebitima. Samo čovjek koji je doista iskusio sav cinizam svijeta na svojim plećima, može nam otvoriti oči, naučiti nas ponovno skromnosti i ohrabriti nas u činjenju Dobra.

BORIS SVRTAN

Boris Svrtan (Rijeka, 1964.) hrvatski je kazališni, televizijski i filmski glumac, član ansambla Gradskog dramskog kazališta Gavella. Od 2014. do 2018. bio je ravnatelj Kazališta Gavella. Bio je izvanredni profesor na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu, gdje je radio ukupno 16 godina, od toga trajno zaposlen kao docent i izvanredni profesor od 2003. do 2014.

Tijekom svoje karijere Svrtan je odigrao niz uloga u matičnom kazalištu Gavella i na pozornicama drugih kazališta.